

Ein týskur yvirmaður mundi givið Karl frammaná, tá hann skuldi latast leysur. Karl hevði verið frekur við hann, men týskarinn aftraði seg. Úr bókini Stríðsárini eftir Niels Juel Arge.

græd af glæde over at gense ham og kyssede og klemte ham.

Han og andre kammerater tog en anden fodfolkskanon for at hente vores døde kompagnichef.

Kun et par timer efter løsladelsen fra fængslet var Reimer Madsen også død.

Vi havde døde og sårede, alle vores patruljer var afskåret. Kompagnichefen død og der var ved at udbrude panik.

Vi var 140 ialt, piger og mænd med mangelfuld udrustning. Der var en eller anden form for skydevåben til ca. 100. Bortset fra vores spaniensfrivillige havde de fleste ingen militær erfaring.

20 meter fra vores kompagnihovedkvarter på den anden side af Prinsessegade lå den største kaserne på Sjælland med 3000 tyskere.

De samme som nogle timer tidligere med begejstring havde malet røde stjerner på deres hjelme, var nu i dødsangst panisk optaget med at skrabe det røde væk.

De var overbevidste om, at når tyskerne opdagede hvor få vi var og hvor dårligt bevæbnede ville de gøre udfald og utvivlsomt slå alle kommunisterne ihjel.

Vi ringede til kasernens kommandant for at gøre ham opmærksom på at deres skyderi var brud på våbenstilstanden.

Han spurgte hvilket skyderi, han havde ikke hørt noget.

På det tidspunkt var skudlarmen så stærk, at vi dårligt kunne høre hinanden i telefonen.

Jeg blev sendt på cykel til afsnitsledelsen på politistationen under Elmenes for at bede om hjælp.

De havde ingen af undvære, men trostede med at den danske brigade fra Sverrig kunne komme når som helst. Den kom 3 dage senere.

For at forkorte tilbageturen til Slotsholmen kørte jeg i den forkerte side af runddelen, som nu hedder Chistmass Møllers plads.

Der fik jeg øje på en død mand i den rigtige side af rundkørslen nærmest kaseren hvorfra han var blevet ramt.

Der lå et garderegiment på Slotsholmen og vi ringede til dem og bad om hjælp.

Fra vores vagtmandskab på Knippelsbro fik vi senere at vide, at en garderbataillon kom marcherende ud ad Knippelsbro da den blev standset af en mand i dansk officersuniform, der gav dem ordre til at vende om, da det kun var nogle forbandede kommunister, der var oppe at slås. De vendte og marcherede tilbage til Slots-holmen.

Så fik vi telefonisk forbindelse med det tyske gesendtskab og Dr. Best.

Da vi havde forklaret ham situationen sagde han, at han skulle tage vare på problemet.

Et øjeblik senere holdt skyderiet op.

Under det her skildrede tidsforløb indtraf andre både tragiske, modige og følelsesstærke episoder, som det vil føre for vidt at tage med i den her skildring.

Vores folk kom efterhånden tilbage, vi tørrede sveden af panden og fik de sårede på hospital.

Vores piger klarede ildprøven bedre end nogle af mændene og var af stor værdi i følelsesmæssigt trængte situationer samtidig med at de imponerede med deres praktiske evner og øje for hvor hjælp var tiltrængt.

Vi satte vagt ved kaserens hovedport udenfor denne og unge tyske marinesoldater havde vagt indenfor.

Krigen var hørt op og befrielsen, som alle fejrede, var også kommet til os, som nu var så trætte, at nogle var som ikke kunne sove.

1. maj 1995
Karl Nolsøe

BINGO

BYRJAR UM FÁAR DAGAR

við hópl av **FRÁLÍKUM VINNINGUM**

Tit, sum vegna verkfallið ikki kundu gjalda rættstundis – og øll tit, ið vilja vissa tykkum ØLL BINGOBLØÐINI...

GERIST HALDARAR

og fáid blaðið frá bingobyrjan
EISINI TAÐ VIÐ PLÁTUNI

RINGIÐ BEINANVEGIN 1 18 20

ella sendið haldaralepan (Vit rinda postgjaldið).

JÁ!

Eg gerist haldari av Tíðinda-blaðnum Sosialinum og fáid blaðið 5 ferðir um vikuna.

225 kr./ársfj. (haldarar í Føroyum) ☐

425 kr./ársfj. (haldarar í Danmark) ☐

340 kr./ársfj. (haldarar í Danmark, 5 bl. í senn) ☐

Onnur lond/Ymiskir prísir

Til ber **altíð** at gerast haldari og goldið verður bert fyrri bløðini, ið eftir eru av árstjórnninginum.

Navn:

Bústaður:

Bygd/byur:

Ókeypís
Sosialurin
rindar
postgjaldið

64

Tíðindablaðið
SOSIALURIN
Postboks 76,
FR-110 Tórshavn

Kannað postverkinum